

Betænkning

over forslag til lov om ændring af ligningsloven. [Af Grünbaum m. fl.].

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 7. juni 1974).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har finansministeren skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres, centrum-demokraternes, socialistisk folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af flertallet stillede ændringsforslag.

Flertallet har dog ikke villet afvise at tage hensyn til, at der fra det af finansministeren nedsatte udvalg kan fremkomme forslag, som eventuelt kan give anledning til ændringer. Man er derfor indforstået med, at 3. behandling af lovforslaget udskydes til septembersamlingen, idet flertallet allerede nu ønsker at præcisere, at man ved 3. behandling vil stemme for lovforslagets endelige vedtagelse med de eventuelle ændringer, som flertallet til den tid måtte blive enig om.

Et *mindretal inden for flertallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) beklager, at man ikke allerede nu kan efterkomme befolkningens almindelige krav om at hindre nul-indkomster. Der foreligger ingen tekniske uklarheder om en afgrænsning af privatforbrugsbegrebet, som skattemyndighederne gennem mange år har gjort sig fortrolige med.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler følgende:

De af forslaget omfattede skattepligtige skal fremtidig beskattes med ca. 60 pct. af et helt nyt ligningsgrundlag, privatforbruget. Der vil være tusindvis af afgrænsnings-

spørgsmål til fastlæggelse af, hvad der indgår i det enkelte års privatforbrug og hvad ikke. Det findes ikke stemmende med grundlovens § 43, jfr. § 3, 1. pkt., at overlade til finansministeren at fastsætte de nærmere regler for opgørelsen af privatforbruget. Det må være et lovgivningsanliggende i det mindste i hovedsagen at afgrænse privatforbruget. Det i ændringsforslaget foreslåede stk. 2 i den nye § 28, indstilles derfor til afvisning som grundlovsstridigt, jfr. § 16, stk. 2, i folketingets forretningsorden.

Allerede som følge af, at forslaget fremtræder i en saglig set helt utilstødelig skikkelse, indstilles det til *forkastelse*. I hidtidig skattepraksis har privatforbrugsbegrebets nøjagtige afgrænsning ikke frembudt særlig interesse, hvorfor der ikke har udkrystalliseret sig nogen præcis retsopfattelse, der er egnet til uden videre at indgå som ligningsgrundlag.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) kan ikke anbefale lovforslaget. Det er først og fremmest, fordi man ikke teknisk har fastslået, hvad privatforbruget er, hvilket vil genere det lokale ligningsarbejde. Kommunernes skatteudvalg har peget på, at uden en sådan definition af privatforbruget kan lovforslaget slet ikke administreres.

Bestemmelsen om, at finansministeren skal fastslå, hvad der forstås ved privatforbrug, er venstre meget imod. Det tyder på, at flertallet i udvalget ikke selv har kunnet angive nogen som helst retningslinjer for en sådan definition af privatforbrugets omfang og indhold. Venstre vil understrege sit ønske om at medvirke til at løse de problemer, som hersker i forbindelse med de så-